

Castigats sense berenar

Per fi el nostre Govern ha tingut una idea sensata per a acabar amb la crisi aplicant una retallada que no perjudiqui els innocents: ha eliminat el berenar que rebien cada dia tots els presos de casa nostra. Alguna obscura i desaprofitada eminència de Convergència –o ha estat d'Unió?– ha recordat tot d'una aquells gloriosos temps on l'escola era l'escola, i no pas aquest enrenou caòtic i esquerranós que és ara, i ha decidit imitar una de les seves normes infal·libles: qui es porta malament, castigat sense berenar!

Una fantàstica i molt altruista solució –per no dir cristiana– que permetrà ben aviat que la crisi sigui història, atès que, en combinació amb d'altres mesures de contenció en l'alimentació, suposarà un estalvi monumental: 2 milions d'euros. Estalvi que –al contrari que el restabliment total de l'Impost sobre Successions i Donacions, reduït a la seva mínima expressió, successivament, pels governs d'Entesa i dels Millors, que tan sols en comportaria uns 700– sanejarà d'un sol cop les afamades arques públiques de la Generalitat.

No s'entén com no se li havia acudit fins ara a ningú una idea tan brillant: per quina raó hauríem de pagar, entre tots els contribuents, el berenar d'aquells que no han complert les lleis i han decidit saltar-se-les? Al damunt que delinqueixen, els hem de mantenir? I ca! Potser no hem de fer com els antics, que els recloïen en una cella penumbrosa i en llençaven la clau, però tampoc cal que hi tinguem tants miraments. Al cap i a la fi, si són a la presó serà perquè una o altra n'han fet, no? Doncs, au, que paguin per les seves malifetes!

Per les seves malifetes... i pel seu berenar, si en volen! Què no ho fem, la resta de catalans i catalanes? Què se'ns acut, potser, bo i essent innocents, exigir-li a la Generalitat que ens el pagui, que ens mantingui? Com se'ls acut demanar més, si tenen la fortuna de tenir un sostre que els cobreixi i els tres àpats del dia pagats, quan nosaltres hem de seguir abonant la hipoteca i sofrint per a menjar més o menys calent cada dia! Encara haurien d'agrair que els seguim obsequiant amb l'esmorzar, el dinar i el sopar...

Què no ho saben, els aprofitats dels presos, que els diners que paguen esforçadament els contribuents catalans no s'han de destinar als seus berenars, sinó a les [dietes de viatge i desplaçament dels diputats del Parlament](#)? Dietes que van des dels 21.600 € si viuen a Barcelona o als municipis de l'anterior Àrea Metropolitana als 30.400 si ho fan a més de 191 quilòmetres de la capital del principat. I que, en la seva condició d'indemnització són lliures d'impostos, no fos cas que a Ses Senyories els sortís positiva la declaració d'IRPF!

Dietes que, segons càlculs del diari espanyol [El país](#) suposen un import de 3.38 milions d'euros. O el que és el mateix, amb les "dietes" de 135 diputats pagariem quasi dos anys de retallades alimentàries a les presons. Però, és clar, governar és escollir, oi? I entre els interessos *dels altres i els seus*, no és prou evident quines escullen els nostres tan soferts i solidaris representants polítics?

dimarts, 10 de juliol del mmxii

© Xavier Serrahima 2012

www.racodelaparaula.cat

Informació sobre els drets

